

## 71. møde.

Torsdag den 11. marts kl. 13.

**Første næstformand (Kaj Andre-  
sen):** Medlemmer af folketinget Bertel Pe-  
dersen, Erling Dinesen, Ove Hansen, Lys-  
holt Hansen, J. O. Krag og Helge Nielsen  
har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at  
fremsætte:

*Forslag til folketingsbeslutning om en støtte-  
lovgivning for Bornholm.*

Efter at der er meddeit medlem af folke-  
tinget Stæhr Johansen orlov, har vedkom-  
mende gruppe i hans sted udpeget Hagen  
Hagensen til at indtræde i:

Folketingets trafikudvalg.

folketingets udvalg til løbende at modtage  
oplysninger af økonomiministeren vedrø-  
rende de offentlige investeringer,

folketingets udvalg til at drøfte problemer  
og modtage information vedrørende en ny  
storlufthavn og en fast forbindelse over  
Øresund,

folketingets udvalg til modtagelse af oplys-  
ninger angående arbejdet med rationali-  
sering af statsadministrationen,

udvalget angående forslag til lov om ud-  
skrivning af skat til amtskommunen,

udvalget angående forslag til lov om ophæ-  
velse af lov om oprettelse af et statshos-  
pital i Sønderborg,

udvalget angående forslag til lov om æn-  
dring af færdselsloven og af lov om besty-  
relsen af de offentlige veje. (Aldersgræn-  
sen for kørsel med knallert, ansvarsfor-  
sikring, parkeringskorps, erstatning for  
uberettiget inddragelse af førerretten  
m. v.),

det i § 2, stk. 3, i lov nr. 342 af 23. decem-  
ber 1959 om det civile beredskab om-  
handlede udvalg og

folketingets toldudvalg.

Den pågældende er herefter valgt.

*Skriftlig fremsættelse af forslag.*

**Ordføreren for forslagsstillerne (Bertel  
Pedersen):** Hermed fremsætter jeg for folke-

tinget *forslag til folketingsbeslutning om en  
støttelovgivning for Bornholm.*

Forslaget til folketingsbeslutning tager  
sigte på at yde en påkrævet bistand til det  
bornholmske erhvervsliv, der udsættes for  
et stadigt voksende konkurrencebesvær på  
grund af den meromkostning, bornholmske  
produkter skal have indkalkuleret bl. a.  
gennem de højere fragtomkostninger, øens  
fjerne beliggenhed fører med sig.

Bornholms geografiske placering, øens  
størrelse og vigende befolkningstal er fak-  
torer, der i høj grad betinger, at det øvrige  
Danmarks interesse påkaldes gennem folke-  
tinget for at afvende en udvikling, som  
meget hurtigt — i tilfælde af manglende  
bistand til øens erhvervsliv — kan føre til  
statslige omkostninger, der langt vil over-  
stige dem, som dette forslag opererer med.

Det vil være naturligt at pege på den  
betydning, offentlige trafikmidler — opret-  
holdt af staten — tillige med moderne bro-  
anlæg har haft for erhvervslivets trivsel i  
den øvrige del af landet. En væsentlig del  
af de bornholmske kommunikationsmulig-  
heder er igennem årene opretholdt af øen  
selv gennem et i øvrigt tidssvarende damp-  
skibsselskab. Selv om det bornholmske sam-  
fund således har prøvet på ud fra givne  
muligheder at følge med i den erhvervs-  
mæssige udvikling, har de her af mig nævnte  
forhold medført, at erhvervslivet ikke fuldt  
ud har kunnet følge med i den ekspanderende  
udvikling, tiden fordrer.

Den gældende egnsudviklingslov er blevet  
udnyttet i det omfang, det er muligt, for at  
bistå erhvervslivet på øen; men særforan-  
staltninger er nødvendige for at udvikle  
en virkelig effektiv støtte. En sådan støtte  
omfattes af de i forslaget nævnte punkter,  
hvoraf ikke mindst den under pkt. 1  
nævnte erhvervsfond vil være af den største  
betydning at få etableret hurtigst muligt.

Også punkterne 2 og 3 vil kunne yde  
effektiv støtte til at ændre erhvervsmulig-  
hederne til det bedre. Det er muligt, at andre  
bistandsformer kan anvendes, og vi er ab-  
solut åbne over for drøftelser herom.  
Punkterne 4 og 5 samt 6 vil medvirke til,  
at Bornholms amt — Danmarks mindste —  
kan sikre øens beboere nogenlunde tilfreds-  
stillende vilkår i sygdomstilfælde (specialist-  
behandling), ligesom en gennemførelse af  
de nævnte punkter på det trafikale område

[Bertel Pedersen.]

kan give Bornholm en status i lighed med den, der er gældende i det øvrige land, uden at pålægge øens befolkning uforholdsmæssigt store ekstraomkostninger.

Jeg skal hermed anbefale forslaget til folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Forbrydelser mod skattelovene)* [af Sigsgaard og Kjær Rasmussen].

(Lovforslaget (nr. 126) findes i tillæg A. sp. 2663, fremsættelsen i tidenden sp. 3704).

Lovforslaget sattes til forhandling.

**Justitsministeren (Thestrup):** Lovforslaget er identisk med det lovforslag, som forslagsstillerne den 12. maj 1970 fremsatte i folketinget. Finansministeren gav ved første behandling den 28. maj oplysning om, at kontrollovens straffebestemmelser for tiden blev overvejet i en arbejdsgruppe under finansministeriet, og at han ville pålægge arbejdsgruppen at overveje spørgsmålet om at overføre kontrollovens straffebestemmelser til borgerlig straffelov. Jeg har fået oplyst, at arbejdsgruppen endnu ikke har tilendebragt sine overvejelser om den fremtidige udformning af straffebestemmelserne, men at en indstilling til finansministeren kan forventes i løbet af foråret.

Hr. K. Axel Nielsen gav under første behandling i maj 1970 udtryk for, at det ville være hensigtsmæssigt, om arbejdsgruppens indstilling, når den foreligger, sendes til udtalelse i straffelovrådet, således at rådet kan få adgang til at udtale sig om det principielle spørgsmål om bestemmelsernes placering. Jeg er ganske enig i, at det fremtidige reaktionssystem over for skatteunddragelse også bør underkastes en principiel strafferetlig vurdering, inden reglerne udformes. Den senere tids offentlige debat om skattereglerne har jo i øvrigt væsentligst drejet sig om de muligheder, der er for kunstigt, men uden at overtræde reglerne, at nedbringe den skattepligtige indtægt. Jeg er imidlertid ganske enig i, at det også har betydning at have effektive straffebestem-

melser over for dem, der sætter sig ud over reglerne i skattelovgivningen.

Jeg ville imidlertid finde det forkert, om man nu, kort tid før den omtalte arbejdsgruppe forventes at afgive sin indstilling, ville fastsætte nye straffebestemmelser på området. Det rigtige vil være at afvente den sagkyndige indstilling, således at folketinget får et mere fyldestgørende grundlag for sin stillingtagen. Jeg regner med, at både den mere tekniske behandling af problemerne og den principielle strafferetlige vurdering kan afsluttes så betids, at regeringen kan fremsætte sit lovforslag til efteråret.

**K. Axel Nielsen:** Som justitsministeren allerede har oplyst, var et fuldstændig lige-lydende lovforslag til første behandling i folketinget i forrige folketingssamling, og jeg gav da på mit partis vegne — min udtalelse findes spalte 6708 — udtryk for sympati med enhver bestræbelse på at få anerkendt, at snyderi mod det offentlige er lige så strafværdigt som snyderi mod private. Jeg satte et spørgsmålstegn ved, om straffebestemmelserne for skattesvig bør indføres i straffeloven, idet jeg ønskede en nærmere overvejelse heraf og eventuelt en udtalelse fra straffelovrådet.

I det forløbne år har et af socialdemokratiet nedsat udvalg, som jeg er medlem af, udarbejdet et debatoplæg til en retsreform. Herunder har udvalget også overvejet det spørgsmål, som her er til debat, og overvejelserne resulterede i, at skattesvig og smugleri foreslås overført til straffeloven. Jeg kan tilføje, at dette debatoplæg allerede har været drøftet på talrige møder landet over, og at et overvældende flertal af disse møders deltagere, i hvert fald på de møder, hvor jeg selv har været til stede, har sagt ja til, at skattesvig og smugleri bør være omfattet af straffeloven.

Der er utvivlsomt sket en ændring i befolkningens flertallets holdning til spørgsmålet skattesvig, en ændring, der står i forbindelse med den almindelige erkendelse af, at samfundet i dag må påtage sig mange opgaver, der før blev ordnet af de enkelte borgere, og at samfundet derfor nødvendigvis må pålægge borgerne skattebyrder af hidtil ukendt omfang. Denne udvikling har medført en omvurdering af det strafbares område, sådan som det jo sker i et samfund i